

Nếu Gặp Em Thì

...tôi sẽ nói: "Thương tóc em dài chiều gió lê thê!".

Ba mươi năm, tôi ước có một lần về, gặp được em trên nương ngô kết trái, tôi chào em : "Kính thưa em cô gái!", em nghĩ sao mà mỉm miệng cười xinh?

Tôi rủ em...hai đứa đi qua Đình, tôi chỉ trúc xanh, xanh xanh hàng trúc, tôi chỉ em sen bông nở biếc lòng ao, tôi chỉ em mái ngói Đình cao, tôi nói em đứng chỗ nào thì em cũng đẹp!

Tôi quỳ xuống trước em, hôn đôi giép, tôi nói với em: "Nếu một chiếc mắt, chiếc còn, em sẽ buồn hay vui...nếu đời em đơn chiếc?"

Ôi một ngày, một ngày tôi không biết, tôi có trở về ngời vuốt tóc em bay? Tôi cảm ơn Trời cho tôi hai bàn tay, một hạnh phúc có là nhờ em, em làm-con-gái!

*

Tôi nói với em thôi, tôi không han không hỏi...bởi tôi còn ai để nói chuyện vu vơ, về một bài thơ...có những câu rời rạc? Em à em, tôi nhớ những con vạc, chúng ăn đêm đêm mời về nuôi con...có nhiều đêm trăng non...lặn sớm, mắt vạc thế nào, có rơm có róm, có giống như con bướm...chực khóc òa: "Trăng Lặn Về Non!"

Bài thơ, đây, tôi viết lúc tôi buồn. Em tất cả...mà em xa lạ. Hai đứa mình luôn luôn xa quá...Tôi có gì...trái tim gã tàn binh!

Tôi cảm ơn chúa Giê Su: Non Nước tôi thái Bình.

Tôi cảm ơn Phật Thích Ca Tôi Là Người Vô Tổ Quốc.

Em mà thấy nhĩ bao nhiêu người đã khóc trên Thái Bình Dương gió xé cánh buồn...

Bài thơ, đây, ngưng nhé, nửa chừng - tôi muốn khóc trên bờ vai em lắm!

Trần Vấn Lệ